

Eskader till Helgoland

Den 14 juli träffades sex glada besättningar i Nyborg för eskader till Helgoland. Förväntningarna var på topp. Isoleringen under pandemin hade gjort att vi längtade att få umgås med andra. Henrik och Eva på Desirée var plats i god tid och såg till att vi kunde ligga vid samma flytbrygga i den västra hamnen. Nyborg är en trevlig dansk stad med affärsgata, slott och bryggeri. Vädret var som i Medelhavet och det gick utmärkt att bada i hamnen. För att lära känna vandra, men också för att några båtar gått långa distanser, började vi med en liggeday. Flera av besättningarna kände varandra sedan tidigare, men de som var nya hade en del att lära. Till exempel utgjorde dukarna ett centralt inslag i det sociala livet. När man är hamnvärd ingår det att leta upp en trevlig plats för samling på kvällen, men i det här gänget skulle man också ansvara för dukarna och lägga dem på borden. Det var en kul grej och dukarna skapade faktiskt en gemenskap. Stämningen blev snabbt god och redan första kvällen bjöds på "skitsnack". Två av båtarna hade nämligen problem med sina toaletter. I Nyborg finns dock flera båttillbehörsaffärer och vi på Josima lyckades inhandla ny toalett.

Marstal var vårt första mål och sträckan dit var 32 M. Vi fick en tropisk dag på havet med total stiltje. Vid ankomst gjorde därför en av medlemmarna i Minervas besättning en "Melker" och hoppade i havet innan båten nått bryggan. Det var cockerspanieln Ellie som förivrade sig. Lars och Kicki blev så klart rädda men Ellie simmade glatt iväg och tog sig upp på land. Josima fick oväntat problem med sidvind och valde att backa in till kaj, la styrbords akterförtöjning och svängde upp med bogpropellern. Alla sätt som fungerar är bra. Marstal ligger på Aerö som har eget gott öl. Stan har många trevliga butiker och stor matbutik. Värmen höll i sig. Stränder är långgrunda och vi badade från båtarna.

Nästa dag siktade vi mot inloppet i Kielkanalen. Vi hade en god nordväst och fick en fin segling. Vi la till i Holtenau, en angringshamn utanför slussen. Fördelen med denna hamn är att det är nära till kanalen. Nackdelen är att här saknas el, vatten och dusch. Vega fick problem med motorn. Alla som kunde, hjälpte Eivor och Anders med att förstå problemet. Eftersom man inte får segla genom Kielkanalen blev det några oroliga timmar innan felet kunde upptäckas. Problem med bränsletillförseln på grund av skräp i ledningarna. Det gick att lösa genom att koppla förbi tanken och använda reservdunkar, men det krävde att tankarna fylldes på under gång. Vi andades ut eftersom färden kunde fortsätta enligt plan.

Slussningen var spännande för oss som inte gjort detta tidigare. Slussarna i Kielkanalen är smart utformade. Man kör in och förtöjer vid en flytbrygga som sedan följer med upp eller ner. Det krävs alltså inte mycket mer än en vanlig långsides tilläggning. Men man behöver vara rask eftersom slussen ska fyllas på med båtar som ligger på kö bakom dig. Vi gick in i samlad trupp med de mest vana först. På så vis kunde de snabbt göra fast sina båtar och därefter hjälpa andra om det behövdes. Flytbryggorna är låga. Fendrarna bör flyta i vattnet innan man kör in i slussen och det är bra att ha någon form av stege som gör det lätt att komma av och på båten. Vi klarade alla första slussen utan problem och kunde stäva ut i kanalen. Kielkanalen är lummig, vacker och fylld med fågelliv. Kanalintyg behövs inte men vi rekommenderar att man läser på reglerna för Kielkanalen. Reglerna riktar sig till yrkestrafik men ger en trygghet i olika trafiksituationer. Längs kanalen finns ljussignaler som anger t ex att en stor båt ska passera och att båtar inom vissa storlekar behöver vänta på mötesplatser. Samtliga broar i kanalen har en seglingsfri höjd på 40 meter. Kanalen korsars på flera ställen av färjor som det är bra att vara uppmärksam på.

Första anhalt i kanalen var Rendsburg, som är en genuin tysk stad. Gästhamnen kampar ihop med seglingsklubben och slipen går rätt igenom seglarkrogen. Här åt vi middag och kände oss som hemma eftersom man kunde beställa fina rätter som Seglarburgare och Regattaplatta. Många hälsade på oss med "Moin" alla tider på dygnet och oftast upprepat – "Moin, Moin". Det betyder "Hej, Hej" på frisiska och används endast i kustbandet. I Rendsburg drabbades tyvärr vår ena eskaderledare Henry

av en rejäl förkylning med hög feber. Han hade sett fram emot att få gå igenom Kielkanalen men fick inte se något alls av den. Tur att Eva klarar Harmoni själv.

Nästa dag kör vi vidare mot Brünsbuttel. Det är en liten hamn just innan slussen ut ur kanalen. Här finns el och dusch, men inte vatten. Vi lyckades få kajplats intill varandra. Staden är inte stor men har en del små butiker och enstaka restauranger. I Tyskland är det vanligt att betala med kontanter, särskilt om summan inte är hög. I en del hamnar behöver man mynt för att duscha. Ska ni segla i Tyskland är det klokt att ha med Euro. Henry var fortfarande inte frisk. Eskaderledaren Eva fick god hjälp av Henrik med att räkna ström och tidvatten för att bestämma tid för avgång nästa dag. Målet var Cuxhaven och sträckan var endast 17 M, men vi skulle mötas av Elbes flodvatten som strömmar åt ett håll och tidvatten som går åt ett annat samt en del vind.

Nästa dag samlades vi klockan 10:00 vid inloppet till slussen. Även denna gång gick slussningen problemfritt. Seglingen blev utan dramatik. Vi fick en fin segling och kom fram till Cuxhaven tidigt på eftermiddagen. Det blev promenad till byn. Vi uppsökte båttillbehörsaffär där Jörgen och Gittan på Sinkadus inhandlar en fenderstege för att lättare komma av och på i slussar. Vädret var fortsatt varmt men mulet och lätt regn. På kvällen upphörde regnet och vi kunde samlas för gemensam grill. Henry hade tillfrisknat vilket vi alla var glada över. Vi satt utanför jolleklubben och seglarna kom in från träning. Många av oss är eller har varit inblandade i kappsegling och jollesegling. Såklart pratade vi lite med dem. Tränaren var uppvuxen på Helgoland och rekommenderade oss att gå runt 12:00 nästa dag.

Vi fick alltså en lugn morgon med tid att förbereda turen ut på Nordsjön. Tyvärr hade vi vinden rätt emot oss. Valet stod emellan att gå för motor eller att göra långa slag och komma fram senare. Sträckan mellan Cuxhaven och Helgoland är bitvis ganska grund och det byggs upp krabb sjö. Vi la till i den södra hamnen. I denna hamn förtöjer båtarna utanpå varandra i led om upp till 10 båtar. Eftersom avgång från ön beror på tidvatten och hur långt man ska, går båtar alla tider på dygnet. Således blir det mycket rörelse i hamnen och omgrupperingar sker ständigt. När Josima kom, var det två vänliga besättningar som gjorde loss och gick ut för att vi skulle kunna ligga på en båt som skulle stanna kvar. Till en början kan detta ses som stökigt men om alla hjälps åt går det fint. Det går inte att fylla vatten på Helgoland så tänk på att ha fulla vattentankar. Vid vårt besök var dessutom toaletterna avstängda på grund av överbelastning. Hamnen hade varit fullbelagd i flera veckor. Duscharna var avstängda på grund av pandemin men badvattnet i hamnen var fantastiskt, mycket saltare än vad vi kustbor är vana vid. Tvagning skedde på akterdäck.

Helgoland är en exotisk ö med stora fågelkolonier och en spännande historia. Ön är väl värd ett besök. Varje dag kommer mängder med dagsturister vilket gör att här finns strandpromenad och affärsstråk som påminner om engelska kuststäder. Intill ligger Dunön som är en platt sandö med fina stränder och sälkolonier. På Helgoland häckar ca 1 000 par havssulor och det går att komma dem riktigt nära. Här finns även tretåig mås och sillgrissla. För att förstå öns historia och vad som utspelats sig där, är det bra att läsa på lite kort innan man kommer fram. Ön har spelat en central roll under krigen, i så hög grad att England försökte bomba sönder hela ön efter andra världskriget. Den äldre befolkningen är på grund av det inte så glad över att tala engelska. Om man kan några tyska fraser för att visa sin goda vilja underlättar det kommunikationen. Vi såg inte enda broschyr eller guidebok på engelska. Helgoland är en frihandelszon. Vi tyckte inte att priserna var anmärkningsvärt låga i de vanliga butikerna, men det finns skeppshandlare. Här går det att köpa allt möjligt. Varorna packas och levereras till fartyget. I dessa butiker är priserna markant lägre.

Vi fick två intressanta och givande dagar. På Helgoland avslutades vår eskader med en riktigt trevlig kväll. En eskader som präglats av massor med skratt, hjälpsamhet och generositet. Flertalet av båtarna fortsatte att segla tillsammans längs danska västkusten och vi ser fram emot en återträff i

oktober. Att segla eskader innebär att man kan testa sina gränser, våga göra något man inte skulle ha gjort på egen hand. Dessutom lär man känna nya, trevliga människor.

Stort tack till eskaderledarna Eva och Henry på Harmoni och ett hjärtligt tack till alla deltagare för en himla kul seglingssemester.

Text och bild Inger och Göran Hansson